

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
16/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. február 17.

A T-238/20. sz. ügyben hozott ítélet
Ryanair DAC kontra Bizottság

Összhangban van az uniós joggal a Svédország által bevezetett hitelgarancia-program, amelynek célja a Covid19-járvánnyal összefüggésben a svéd működési engedéllyel rendelkező légitársaságok támogatása és az e tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetése

A szóban forgó program tekintetében vélelmezni kell, hogy azt az Unió érdekében fogadták el

2020 áprilisában Svédország bejelentette az Európai Bizottságnak a Covid19-járvánnyal összefüggésben a svéd működési engedéllyel¹ rendelkező légitársaságok támogatására irányuló hitelgarancia-program formájában nyújtott támogatásra vonatkozó intézkedést (a továbbiakban: hitelgarancia-program). E program pontosabban azon légitársaságok javára szól, amelyek 2020. január 1-jén a légi közlekedés területén folytatott kereskedelmi tevékenység folytatására szóló engedéllyel rendelkeztek, kivéve azokat a légitársaságokat, amelyek nem menetrendszerű járatokat üzemeltetnek. Az e program keretében garantált hitelek legnagyobb összege 5 milliárd svéd korona (SEK), és a garanciát 2020. december 31-ig kell nyújtani, legfeljebb hat év időtartamra.

Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bejelentett program az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, azt a 2020. március 19-i „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret a gazdaságnak a jelenlegi Covid19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából” című saját közleménye² alapján értékelte. 2020. április 11-i határozatában³ a Bizottság a bejelentett programot az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította. E rendelkezés értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatások.

A Ryanair légitársaság e határozat megsemmisítése iránt keresetet indított, amelyet azonban elutasít az Európai Unió Törvényszékének kibővített tizedik tanácsa. Ebben az összefüggésben a Törvényszék első alkalommal vizsgálja az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján egy olyan állami támogatási program jogszerűségét, amelyet abból a célból fogadtak el, hogy választ adjanak a Covid19-járvány következményeire⁴. A Törvényszék ezen kívül tisztázza az állami támogatásokra vonatkozó szabályok, valamint egyrészt az EUMSZ 18. cikk első bekezdésében foglalt, az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó elv, másrészt pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságának elve közötti kapcsolatot.

¹ A Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 293., 3. o.) 3. cikke alapján kiadott engedély.

² HL 2020. C. 91. I., 1. o., módosította a gazdaságnak a jelenlegi Covid19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából tett állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret módosításáról szóló bizottsági közlemény (HL 2020. C. 112 I., 1. o.).

³ Az SA.56812 (2020/N) – Svédország – Covid19: Hitelgarancia-rendszer a légitársaságok számára – állami támogatásról szóló, 2020. április 11-i C(2020) 2366 final bizottsági határozat.

⁴ 2021. február 17-i Ryanair kontra Bizottság ítéletében (T-259/20) a Törvényszék egy olyan állami támogatási program jogszerűségét vizsgálja az EUMSZ 107. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján, amelyet Franciaország fogadott el abból a célból, hogy választ adjon azokra a következményekre, amelyekkel a Covid19-járvány jár a francia légi közlekedési piac tekintetében.

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék először is a Bizottság határozatát az EUMSZ 18. cikk első bekezdésére tekintettel vizsgálja, amely szerint a Szerződések alkalmazási körében – és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül – tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés. Márpedig, mivel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja e különös rendelkezések között szerepel a Törvényszék szerint, utóbbi megvizsgálja, hogy a hitelgarancia-program a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető-e e rendelkezés értelmében.

E tekintetben a Törvényszék kimondja egyrészt, hogy a hitelgarancia-program célja megfelel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amennyiben **ténylegesen a svéd gazdaságban a Covid19-járvány miatt bekövetkezett komoly zavar, konkrétabban pedig az e járvány által a svédországi légi közlekedési ágazatra**, és ennél fogva e tagállam területének légi kiszolgálására **gyakorolt jelentős negatív hatások megszüntetésére irányul**.

A Törvényszék másrészt megállapítja, hogy a hitelgarancia-programnak a svéd engedéllyel rendelkező légitársaságokra történő korlátozása **alkalmas a Svédország gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére irányuló cél elérésére**. E tekintetben a Törvényszék hangsúlyozza, hogy az 1008/2008 rendelet alapján a svéd engedéllyel való rendelkezés ténylegesen azon alapul, hogy a légitársaságok központi ügyvezetési helye svéd területen legyen, valamint hogy e légitársaságok a svéd hatóságok pénzügyi és megbízhatósági felügyeletének hatálya alá tartozzanak. A Törvényszék szerint az említett rendelet rendelkezései kölcsönös kötelezettségeket állapítanak meg a svéd engedéllyel rendelkező légitársaságok és a svéd hatóságok között, és így különös és állandó kapcsolatot alakítanak ki közöttük, amely kellő módon megfelel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjában előírt feltételeknek.

Ami a hitelgarancia-program arányos jellegét illeti, a Törvényszék hangsúlyozza továbbá, hogy a támogatási program keretében támogatható légitársaságok főként Svédország menetrend szerinti kiszolgálásához járulnak hozzá, mind az áruszállítás, mind pedig a személyszállítás tekintetében, ami megfelel a Svédország összeköttetésének biztosítására irányuló célnak. Az említett programnak a nem Svédországban letelepedett társaságokra való kiterjesztése ellenben nem tette volna lehetővé e cél elérését.

Figyelembe véve a szóban forgó helyzetek sokféleségét, a Törvényszék megállapítja ezen kívül, hogy a Bizottság nem követett el értékelési hibát, amikor kimondta, hogy **a szóban forgó támogatási program nem haladta meg azt a mértéket, amely a svéd hatóságok által követett cél eléréséhez szükséges volt**, és amely nagyon lényegessé vált, tekintve, hogy 2020 márciusa végén e tagállam a három legnagyobb svéd repülőtér légi utasforgalmának megközelítőleg 93%-os visszaesését tapasztalta.

E megállapításokra tekintettel a Törvényszék kifejti, hogy a hitelgarancia-program célja megfelel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjában előírt eltérés követelményeinek, és hogy az e támogatás nyújtásának részletszabályai nem haladják meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket. Így az említett program egyáltalán nem minősül az EUMSZ 18. cikk első bekezdése által tiltott hátrányos megkülönböztetésnek.

Másodszor a Törvényszék a Bizottság határozatát az EUMSZ 56. cikkben foglalt szolgáltatásnyújtási szabadság vonatkozásában vizsgálja. Ezzel kapcsolatban a Törvényszék arra emlékeztet, hogy konkrétan ez az alapvető szabadság nem vonatkozik a közlekedés területére, amely egy olyan különálló jogi rendszer hatálya alá tartozik, amelynek része a hivatkozott rendelet, amely a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szól. Márpedig e rendeletnek kifejezetten az a célja, hogy meghatározza a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a légi közlekedési ágazatban történő alkalmazási feltételeit. Azonban a Ryanair egyáltalán nem hivatkozott az említett rendelet megsértésére.

Harmadszor a Törvényszék elutasítja azt a jogalapot, amely szerint a Bizottság megsértette a támogatás kedvező hatásainak a kereskedelmi feltételekre és a torzulásmentes verseny

fenntartására gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz viszonyított mérlegelésére vonatkozó kötelezettségét. E tekintetben a Törvényszék kiemeli, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja nem követel meg ilyen mérlegelést, **mivel egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetése érdekében elfogadott – a szóban forgó hitelgarancia-programhoz hasonló – támogatási intézkedések tekintetében vélelmezni kell, hogy azokat az Unió érdekében fogadták el, ha azok szükségesek, megfelelőek és arányosak.**

A Törvényszék végül megalapozatlanként elutasítja az indokolási kötelezettség állítólagos megsértésére alapított jogalapot, és megállapítja, hogy nem szükséges megvizsgálni az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogok megsértésére alapított jogalap megalapozottságát.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106